

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ОСНОВНИ СУД У БАЊАЛУЦИ
Број: 71 0 К 336176 21 К
Бањалука, 13.09.2023. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Основни суд у Бањалуци, судија Зорана Милојица, уз учешће Маријане Буних као записничара, у кривичном поступку против оптуженог Д. Р., син М., из Б.Л., [...], због кривичног дјела тешка тјелесна повреда из члана 132 став 1 Кривичног законика Републике Српске, по оптужници Окружног јавног тужилаштва број Т 13 0 КТ 0054203 20 од 17.11.2020. године, након главног претреса одржаног дана 13.09.2023. године у присуству окружног јавног тужиоца Окружног јавног тужилаштва Бањалука Далибора Вреће, оптуженог Д. Р. и његовог браниоца М. М., адвоката из Бањалуке, на основу члана 293 Закона о кривичном поступку Републике Српске, уз примјену члана 280 Закона о кривичном поступку Републике Српске, доноси

ПРЕСУДУ

Оптужени Д. Р., син М. и Р., рођене М., рођен [...] године у Б.Л., настањен у Б.Л., [...], по народности Србин, држављанин РС/БиХ, ЈМБ [...], шумарски техничар, није ожењен, нема дјеце, војску није служио, према властитом казивању незапослен, слабог имовног стања, раније није осуђиван, против истог се не води кривични поступак због другог кривичног дјела,

КРИВ ЈЕ

Што је:

Дана, 16.07.2020. године, око 23,30 часова у мјесту Д. К., Б.Л., на игралишту „...“, физички напао на оштећеног С. Ј., тако што је оштећеног стиснутом песницом ударио у главу у предјелу вилице, услед којег ударца је оштећени пао на тло, на који начин је оштећеном нанио тешке тјелесне повреде у виду двоструког прелома кости доње вилице у висини лијевог кондила, те у висини десне стране симфизе доње вилице, са постојањем слободних коштаних фрагмената;

Дакле, другог тешко тјелесно повриједио, чиме је извршио кривично дјело тешка тјелесна повреда из члана 132 став 1 Кривичног законика Републике Српске, кажњиво по истом законском пропису, па му суд на основу истих законских прописа и одредби члана 41, 43, 46а, 49, 53 и 54 Кривичног законика Републике Српске изриче:

НОВЧАНУ КАЗНУ
У ИЗНОСУ ОД 3000,00 КМ (трихиљадеконвертибилнихмарака)

коју је оптужени дужан платити у року од 30 (тридесет) дана од дана правоснажности пресуде.

Уколико оптужени не плати изречену новчану казну у остављеном року, суд ће примјеном члана 50 ст. 2 наредити њено принудно извршење, а уколико новчана казна не буде наплаћена путем принудног извршења у року од једне године, суд ће донијети одлуку о замјени новчане казне казном затвора на начин да ће се за сваких започетих 50,00 КМ новчане казне одредити један дан затвора.

На основу члана 108 ст. 3 Закона о кривичном поступку Републике Српске оштећени Ј. С. се са имовинскоправним захтјевом упућује на парнични поступак.

На основу чл. 99 ст. 1 ЗКП у вези са чл. 96 ЗКП оптужени је дужан платити трошкове поступка на име судског паушала износ од 150,00 КМ (стотинупедесетконвертибилнихмарака), те на име трошкова вјештачења износ од 100,00 КМ (стотинуконвертибилнихмарака), све у року од 30 (тридесет) дана по правоснажности пресуде.

Образложење

Оптужницом Окружног јавног тужилаштва Бањалука Т 13 0 КТ 0054203 20 од 17.11.2020. године оптуженом је стављено на терет извршење кривичног дјела тешка тјелесна повреда из члана 132 став 1 Кривичног законика Републике Српске (Службени гласник Републике Српске број 64/17 и 15/21) – у даљем тексту: КЗ РС.

Предметна оптужница потврђена је дана 21.01.2021. године, рјешењем 71 0 К 336176 20 Кпс од стране судије за претходно саслушање овог суда, те се након тога на рочишту одржаном ради изјашњења о кривици, одржаном дана 12.04.2021. године, оптужени изјаснио кривим за извршење кривичног дјела из члана 132 став 1 КЗ РС, које му се ставља на терет предметном оптужницом.

Дана 13.09.2023. године одржан је главни претрес на којем је оптужени изјавио да жели да призна кривицу за кривично дјело које му се ставља на терет предметом оптужницом, тј. да признаје да је дана, 16.07.2020. године, око 23,30 часова у мјесту Д. К., Б.Л., на игралишту „ ... “, физички напао на оштећеног С. Ј., тако што је оштећеног стиснуто песницом ударио у главу у предјелу вилице, усљед којег ударца је оштећени пао на тло, на који начин је оштећеном нанио тешке тјелесне повреде у виду двоструког прелома кости доње вилице у висини лијевог кондила, те у висини десне стране симфизе доње вилице, са постојањем слободних коштаных фрагмената.

Разматрајући ову изјаву о признању кривице на основу члана 245 Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ бр. 64/17, 15/21 и 89/21) – у даљем тексту ЗКП РС, судија је установио да је изјава о признању кривице од стране оптуженог дата свјесно, добровољно и са разумијевањем, након поучавања о могућим посљедицама о којима је оптужени упозорен и након што је разумио да се изјавом о признању кривице одриче права на суђење, последице чега је позвао тужиоца да презентује материјалне доказе на којима заснива кривицу оптуженог.

Презентацијом доказа од стране Окружног јавног тужилаштва Бањалука читањем су изведени сљедећи докази: Записник о пријему усмене пријаве, Министарство унутрашњих послова Републике Српске, Полицијска управа Бањалука, (ПУ Бањалука), Полицијска станица Бањалука Лауш (ПС Лауш) број 13-01/4-502/20 од 24.07.2020. године; Отпусно писмо за пацијента С. Ј., Универзитетски клинички центар Републике Српске (УКЦ РС), Служба за максилофацијалну хирургију, број протокола [...] од 22.07.2020. године; Налаз вјештачења, ЈЗУ Завод за судску медицину Републике Српске Бањалука од 04.11.2020. године; Записник о саслушању свједока С. Ј., ПУ Бањалука, ПС Лауш, број 13-01/4-545/20 од 24.07.2020. године; Записник о саслушању свједока С. Н., ПУ Бањалука, ПС Лауш, број 13-01/4-594/20 од 07.08.2020. године; Записник о саслушању свједока Г. Р., ПУ Бањалука, ПС Лауш, број 13-01/4-595/20 од 07.08.2020. године; Записник о саслушању свједока П. Д., ПУ Бањалука, ПС Лауш, број 13-01/4-661/20 од 27.08.2020. године; Записник о саслушању свједока А. С., ПУ Бањалука, ПС Лауш, број 13-01/4-662/20 од 27.08.2020. године; Записник о саслушању свједока М. Ј., ПУ Бањалука, ПС Лауш, број 13-01/4-663/20 од 27.08.2020. године; Записник о саслушању свједока Б. Н., ПУ Бањалука, ПС Лауш, број 13-01/4-664/20 од 27.08.2020. године; Записник о испитивању осумњиченог Р. Д., ПУ Бањалука, ПС Лауш, број 13-01/4-651/20 од 25.08.2020. године; Трошковник.

Одбрана је извела као доказ поднесак браниоца упућен ОЈТ Бањалука, од 30.05.2022. године у којем бранилац предлаже закључење споразума о признању кривице.

Суд је констатовао да је у спис приложено довољно доказа о кривици оптуженог по предметној оптужници, те поново позвао оптуженог да се изјасни у погледу кривице, након чега је оптужени изјавио да остаје код раније датог признања кривице за предметно кривично дјело.

У завршној ријечи, окружни јавни тужилац је изјавио да је оптужени признао предметно кривично дјело, стога предлаже да га суд прогласи кривим, те да му изрекне кривичну санкцију цијенећи чињеницу да је оптужени признањем значајно скратио кривични поступак, те да приликом изрецања санкције суд води рачуна о сврси кажњавања.

Бранилац је у завршној ријечи навео да је оптужени неосуђивано лице, млађе животне доби, да постоји допринос на страни оштећеног, да је одбрана имала

намјеру да закључи споразум са тужлаштво, али да је оштећени недоступан, те да се исти није могао изјаснити о наведеној могућности.

Оптужени је у својој завршној ријечи изјавио да му је жао што је починио кривично дјело и да се више неће поновити.

Цијенећи признање оптуженог, као и све доказе које стоје против њега, овај суд је утврдио да је оптужени починио кривично дјело тешка тјелесна повреда из члана 132 став 1 КЗ РС, на начин како је то описано у изреци ове пресуде, за шта га је суд и огласио кривим.

У радњама оптуженог у цјелости је остварено обиљежје кривичног дјела из 132 став 1 КЗ РС, што суд закључује цијенећи све доказе појединачно, и у њиховој међусобној вези, па је тако утврђено, а на основу изведених доказа, да је оптужени починио наведено кривично дјело у вријеме, на мјесту и на начин како је то описано предметном оптужницом. Имајући у виду признање оптуженог и доказе који су изведени од стране тужиоца, суд је неоспорно утврдио да је оптужени починио кривично за које се терети предметном оптужницом.

Овај суд налази да је у вријеме извршења кривичног дјела оптужени био урачунљив и да не постоје околности које би довеле у сумњу овакав закључак. Што се тиче виности, суд закључује да је оптужени кривично дјело починио са директним умишљајем и да је у вријеме извршења кривичног дјела био свјестан свих законских обиљежја овог кривичног дјела, да је хтио његово извршење јер је поред свјести, код њега била видљива и воља за извршење предметног кривичног дјела, што произилази и из његовог признања кривичног дјела.

Приликом одмјеравања казне у смислу члана 52 КЗ РС, суд је имао у виду на страни оптуженог олакшавајуће околности, и то да се у раној фази поступка, чиме је допринио економичности и ефикасности овог поступка, те да је исти пред овим судом показао искрено кајање за почињено кривично дјело и обећао да убудуће неће вршити кривична дјела, да оптужени до сада није осуђиван. Отежавајућих околности на страни оптуженог суд није нашао.

Сходно напријед наведеном, цијенећи олакшавајуће околности, а имајући у виду да је за предметно дјело прописана казна затвора од једне до пет година, суд је примјеном члана 41, 43, 46а, 49, 53 и 54 КЗ РС, утврдио да горе наведене олакшавајуће околности у својој укупности представљају особито олакшавајуће околности, а у одсуству отежавајућих околности, те је сматрао да оптуженом треба ублажити казну затвора до 3 мјесеца, те је примјеном члана 46а КЗ РС, који прописује изрицање казне затвора до 6 мјесеци само изузетно, а имајући у виду да на главном претресу нису изведени докази да оптужени не може да плати новчану казну, а из свих околности не произилази да се новчаном казном не може постићи сврха кажњавања, оптуженом изрекао новчану казну у износу од 3000,00 КМ коју је дужан платити у року од 30 дана од дана правоснажности пресуде. Уколико оптужени изречену новчану казну не плати у предвиђеном року, суд ће

примијенити члан 50 став 2 КЗ РС на начин како је наведено у диспозитиву пресуде.

Овај суд сматра да ће овако изречена казна остварити сврху кажњавања из члана 43 КЗ РС, тј. спријечити учиниоца да убудуће чини кривична дјела и утицати на његово преваспитање, да ће утицати на друге да не чине кривична дјела, те ће остварити сврху изражавања друштвене осуде за кривично дјело, развијања и јачања одговорности и свијести код грађана о опасности и штетности кривичних дјела и оправданости кажњавања, те неопходности поштовања закона.

На основу члана 108 став 3 ЗКП РС оштећени Ј. С. се са имовинскоправним захтјевом упућују на парнични поступак, с обзиром на то да подаци у спису нису довољни за одлучивање о истом.

На основу чл. 99 ст. 1 ЗКП РС у вези са чл. 96 ЗКП РС оптужени је дужан платити трошкове кривичног поступка на име судског паушала износ од 150,00 КМ те на име извршеног вјештачења тјелесних повреда износ од 100,00 КМ. Износ паушалних трошкова суд је одредио имајући у виду трајање овог кривичног поступка и број одржаних рочишта, као и имовинске прилике оптуженог.

Записничар
Маријана Бунџ

Судија
Зоран Милојица

ПРАВНА ПОУКА:

Против ове пресуде дозвољена је жалба Окружном суду Бањалука, путем овог суда, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.